

מסורת הש"ס

(א) [לקמן כו.], (ב) כ"מ כג.
 חולין טז. (ג) גטרות לא.
 (ד) לקמן לו. מצינל: ו. שבת
 פ. קכד. קל: [מוספ' מצינל
 פ"א]. (ה) [הך דר"י ליחא
 במשנה ולקן שפיר גרסינן
 דמיא]. (ו) [יבמות פ.
 במכות פה.]. (ז) [דברשיב.
 ח] [במדבר יח.], (ח) [שמות
 יב.].

מנהל תחנת ה"ח

(א) גם' דתנן אין בין יום
טוב לשבת:

לעזי רש"י

אטיידי"ר [אטיישי"ר].
להשתיי.

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[מתנ'] וחכמים אמרם
אין שמעתיך ככך מאמנים
כך עקר אמר שמואל
אמלו לשמועו כן
העכיראל לא יתנו כן
מאונס, והוא תחיל
בתרגום, והוא נסוק
כש. אמר רב יהודה
אמר שמואל טבת אמר
אמר לשוקל כשיד.
נראה כאלו מאמנים
דוק, רב דמסעי בריהו
כמי שיש בו דואר אומן
כד דאי מן דמלך
וכמאנין חשוכי. והשמי
ולו תבת אל דהו שוקל
בריו נהניו. שדיו לטורא
אלא חותך בריהו בסכין.
ותול לוה. וזה
(השוקל) (אסור לשוקל)
במים. אמר רב אסור
לעשות ביה יבשה.
פירוש עשיו לו מקום
כדי שיהיה תחלה אותו
באוחי חפסוק, ומשדעה
לחתוך ממנו אותה באוחו
המקום, והוא נקרא ביה
יבשה, שדראה עשיוה לו
בירי. והוא מלי שדאמר
אכל ביה שרי. אמר רב
אמר מתיב לעשות שני
בשש. כרב אמר דהו
מתחיל לאתל חתקת
בשש בירי. והוא חתקת

אין צדין פרק שלישי ביצה

שדר. טבח המוכר כשר במשקל א"פ שאסור לשקול בליטרט דהיינו מעשה חול מותר הוא דלול שקוצין זו כשר דאיכא שני ולא היו מעשה דחול: **אין משגיחין.** אין מעיינין: **גמ'** מאי נימא וחכמים ארסין: **אפי' לשמרו מן העכברים.** אין נותנין אותו במאונים המליין ביחד גבוה: **ה** כששוקלין דמיו כמותו לשם משקל: **טבח אומן.** שידוע לכרין משקל כנגד משקל כדירו: **אסור**

מתני' ^איהודה אומר שוקל אדם בשר כנגד הכלי או כנגד הקופיץ וחכ"א יאין משגיחין בכף מאזנים כל עיקר: **גמ'** מאי כל עיקר אמר רב יהודה אמר שמואל ^אאפי' לשמרו מן העכברים אמר רב אידי בר אבין יהודה דתליא בתיטא ואמר רב יהודה אמר שמואל יטבח אומן אסור לשקול בשר ביד ואמר רב יהודה אמר שמואל יטבח אומן אסור לשקול בשר במים ואמר רב יצייא בר אשי אסור לעשות בית יד בבשר אמר רבינא ויבידא שרי אמר רב ינא ^במותר לעשות סימן בבשר כי לא ידרכה בר רב הונא מחתך לא אתלת לקרנא ר' חייא ור"ש ברבי שוקלין מנה כנגד מנה ביום טוב כמאן לא כרבי יהודה ולא כרבנן אי כר' יהודה האמר שוקל אדם בשר כנגד הכלי או כנגד הקופיץ כנגד הכלי אין כנגד מיד אחרנא לא אי כרבנן הא אמרי אין משגיחין בככף מאזנים כל עיקר אינהו דעבוד כר' יהושע דתניא ר' יהושע אומר שוקלין בותיה דתני ^בפסולי המוקדשין הנאתן לחקדש ושוקלין מנה כנגד מנה בבכור ואלא אביי ודלמא לא היא עד כאן לא קאמר ר' יהושע הכא אלא דליכא ביון קדשים אבל התם דאיכא ביון קדשים לא אי נמי עד כאן לא קאמר רבנן התם אלמא משום דלא מחוי כעובדין דחול אבל הכא דמחוי כעובדין דחול לא למיזרא דקפדי אהרדי ונהו שני כרבי אמר רב פפא שרי גברא ביניהו אי ר' מנייהו בי ר' חייא ולא קפדי ר"ש כרבי אמר רב פפא שרי גברא ביניהו אי ר' חייא ור' שמעאל בר' יוסי אי ר"ש כרבי ובר קפרא: **מתני'** ^אאין משגיחין את הסכין ביום טוב אבל משיאה על גבי חברתה: **גמ'** אמר רב הונא לא שנו אלא במשחות של אבן אבל במשחות של עץ מותר אמר רב יהודה אמר שמואל הא דאמרת של אבן אסור לא אמרן אלא לחדה אבל להעביר שמעניתה מותר מכלל דבשל עץ אפילו לחדה נמי מותר איכא דמתני לה אסיפא בשל עץ מותר אמר רב יהודה אמר שמואל הא דאמרת בשל עץ מותר לא אמרן אלא להעביר שמעניתה אבל לחדה אסור מכלל דבשל אבן אפילו להעביר שמעניתה אסור איכא דמתני לה אמתניתין אין משגיחין את הסכין ביו"ט אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא לחדה אבל להעביר שמעניתה מותר מכלל דע"ג חברתה אפילו לחדה נמי מותר ואיכא דמתני לה אסיפא אבל משיאה על גבי חברתה אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא להעביר שמעניתה אבל לחדה אסור מכלל דבמשחות אפילו להעביר שמעניתה אסור מאן תנא דבמשחות אסור אמר רב חסדא דלא כר' יהודה ^בדתניא אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד ר' יהודה מתיר אף מכשירי אוכל נפש א"ל רבא לרב חסדא דרשינן משמך הלכה כרבי יהודה אמר ליה ^איהא רעוא דכל כי הני מילי מעלייתא תדרשוון משמאי אמר רב נחמיה בריה דרב יוסף הוה קאימנא קמיה דרבא והוה קא מעבר

(א) **זוהר** ולא גיה וכו' אפילו הכי נהגין מעשה חולין בהן דיו ששחטין בטלמא ונמכרין
ר שהגית מירתן ביוקר אינה להקדש אלא לבעלים לפי שאין להם פדיון כמזמ' להיות
אין תפדיהו ונמכרם נאמר לא ינאל (ויקרא טו) אלא נאכלין לבעלים כמזמ' הנלך אין
לשכל לא מוס ושמטוס בעלים דכורר הן ובעלים דמעשר ישאלן שאר פסול
וא לא"ע שכבר נפדו קודם שחטום דהא קודם פדירה אין נשחטין דבעי העמדה והכרה אפי' הכי
ודע שהנאחו יפה הוא מוסף פדיונו מתחלתו לפיכך מבזין אותו למוכרו בטלמא שהכל פסוס שם
דכור בתוך הכות אלא"כ הי' גונא לאו משקל היו: לא היל. לא כסירה להו לרננן דכסירות כר'
ור: ע"כ לא קאמרי רבנן הוסס אלא דלא עבדי מעשה דחול. דהסס מיררה היא ואין דרך לשקול
במי רבי חייא ור"ש כרבי קאי עבדי נשחטין דחול דהא חלוקה היא וכו' דרך לא חושבין וכו'
גמי קפדי אהדרי. רבי חייא ור"ש כרבי נחלקו כשר במשקל ואלא מוותרין לא להו ונותרין זה
שבעה דגים שכלו לרבי ומנאל שנטל רבי חייא חמש והוליקן לבימו: ולא קפיד רבי שמעון
ממני: אי ר' חייא ור' ישמעאל כר' יוסי. היו אותן שחלקו שהן היו גרילין ליקח או עס ו
שמטין. אגריזין כר' בעל"ז: אכל משיאם וכו' גבי זהבסר. דמשי מירך חול: גבי' משום
מתקן בחול: מכלל דבשל ע"כ וכו'. גמאלא קאן דייק מדלאויר רב יהודה אפוראל בשל אכן
דמאי דלסר רב הונא בשל אכן שרי דכותה בשל עץ: אינא דמסני לה. להא דרבי יהודה:
י. לה. להא דרבי יעקב אמיני ולאו אמיניה דרבי הונא: לתרדס. היו מקון. להעביר שמעוניה
מירי אוכל נפש. ושמאל משום דדרשי יעשה לבסס' לכל כרסיס: דרשין משמך. נדרוס משמך:
מער

כנגד מנה ביז'ט, כשחולקין
היו. והא מותרין הוו להדי.

עין משפט
נר מצוה

לד א ב ג ד ה מ"י פ"ד
תהלות וי"ט הלכה כ'
סמך לנחין ע"י טו"ש
ז"ח
ז"ח חק ספק ב'
לד ו ה מ"י חק ס'
הלכה ו טו"ש ז"ח
טס ספק ב'
לו י מ"י פ"ד תהלות
אסור מנח א"י
לז י מ"י פ"ד תהלות
כזרות הלכה יח סמך
לנחין טו"ש ז"ד
סימן שו ספק ו'
לח כ מ"י פ"ד מהל'
וי"ט הלכה ט סמך
לנחין ע"י טו"ש א"ח
סימן חקט ספק ב':

רבינו חננאל (המשך)

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones